

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/38/2015
Identifikačné číslo spisu:	6110010601
Dátum vydania rozhodnutia:	18.06.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6110010601.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného B. A. pre pokračovací zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 18. júna 2015 v Bratislave dovolanie obvineného B. A. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 9. októbra 2012, sp. zn. 5 To 30/2012, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného B. A. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo 14. februára 2012 sp. zn. 2 T 37/2010 bol obvinený B. A. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

1/ v čase od 23.50 hod. dňa 23.09.2009 do 04.18 hod. dňa 24.09.2009 v blízkosti futbalového ihriska v obci O., okr. Banská Bystrica, pod vplyvom alkoholu založil oheň v drevenom bufete tak, že vylomil vstupné dvere do bufetu a jeho vnútro polial riedidlom, ktoré našiel v tomto bufete a následne toto riedidlo podpálil, čím vznikol požiar, ktorým došlo k zničeniu celého objektu bufetu s jeho vnútorným vybavením, čím pre majiteľa objektu obec O., okr. Banská Bystrica vznikla škoda na vnútornom zariadení vo výške 661,- € a škoda na objekte vo výške 2.774,93,- €, teda celková škoda poškodením vo výške 3.435,93,- €,

2/ v presne neustálenej dobe od nočných hodín dňa 26.09.2009 do 05.00 hod. dňa 27.09.2009 v katastrálnom území obce O., okr. Banská Bystrica, v otvorených priestoroch strelnice založil požiar tak, že v tejto na viacerých miestach polial drevenú konštrukciu riedidlom a následne tieto miesta podpálil prineseným zapaľovačom, pričom pri požiari došlo k úplnému obhoreniu daného objektu ako aj poškodeniu vecí nachádzajúcich sa v jeho priestoroch, a to ochranných okuliarov v počte 10 ks, chráničov sluchu 12 ks, laserovej tlačiarne zn. HP sivej farby, chladničky zn. Whirpool bielej farby, 1 ks streleckého ďalekohľadu s priblížením 20x75-70 a 1 ks ďalekohľadu s priblížením 20x60-60, čím uvedeným skutkom vznikla pre U., so sídlom A., Banská Bystrica, škoda na objekte vo výške

12.696,85,- € a škoda poškodením vecí pre prevádzkovateľa strelnice Okresnej organizácie poľovníckeho zväzu JUDr. O. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. X, K. K., vo výške 322,- €, teda celková škoda poškodením vo výške 13.018,85,- €,

3/ v čase okolo 08.50 hod. dňa 10.10.2009 v záhradkárskej lokalite zv. „I.“ za obcou A. v smere na obec O. v katastri obce A., okr. K., pod vplyvom alkoholu založil požiar záhradkárskej chatky s popisným číslom XX, a to tak, že prinesenou kovovou tyčou vypáčil vchodové dvere do chatky, kde nahádzal na zem papiere a látky, tieto následne podpálil zapalovačom, čím došlo k úplnému zhoreniu uvedenej chatky, týmto uvedeným konaním vznikla pre M. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. M. XXX/XX, A.F., škoda na vnútornom zariadení vo výške 888,- € a škoda na objekte vo výške 2.477,87,- €, teda celková škoda poškodením vo výške 3.365,87,- €,

4/ v presne nezistenom čase okolo 20.50 hod. dňa 02.11.2009 v Banskej Bystrici, v záhradkárskej osade v časti „L.“, pri rekreačnej chatke so súpisným číslom č. XXXXX pod vplyvom požitých liekov a alkoholu založil požiar drevenej budy slúžiacej ako skladové priestory, a to tým spôsobom, že kovovou tyčou, ktorú našiel na zemi, vypáčil dvere na búde, vošiel dnu a zapalovačom zapálil drevené trámy, pri požiari boli zničené a poškodené drevené veci, palice, drevené hranoly, ktoré boli vo vnútri budy, pred búdou umiestnená zelená plechová skriňa, v ktorej boli uskladnené 2 ks vriec s obsahom mulčovacej kôry, 1 ks porcelánový sud, 5 ks plechových vedier a 1 ks kromptáč, čím vlastníkov tejto drevenej budy N. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. X, K. K., vznikla škoda na vnútornom zariadení vo výške 29,- € a škoda na objekte vo výške 207,26,- €, teda celková škoda poškodením vo výške 236,26,- €,

5/ v presne neustálenom čase od neskorých nočných hodín dňa 10.11.2009 do 03.28 hod. dňa 11.11.2009 v záhradkárskej oblasti „O.“ nachádzajúcej sa smerom z Banskej Bystrice na Z. po pravej strane, založil pod vplyvom alkoholu požiar, a to tak, že na murovanej záhradnej chatke s popisným číslom XXXXX vylomil nájdenu kovovou tyčou vstupné dvere v oblasti zámku, následne v tejto záhradnej chatke založil požiar tým spôsobom, že prinesený zapalovač držal pri drevenom obklade, až kým drevo nezačalo horieť, pričom došlo k úplnému vyhoreniu chatky, čím vznikla Z. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, K. K., škoda na vnútornom zariadení vo výške 1.021,- € a škoda na objekte vo výške 9.539,59,- €, teda celková škoda poškodením vo výške 10.560,59,- €,

6/ v presne nezistenom čase od neskorých nočných hodín dňa 10.11.2009 do 03.28 hod. dňa 11.11.2009 v záhradkárskej oblasti „O.“ nachádzajúcej sa smerom z Banskej Bystrice na Z. po pravej strane, založil pod vplyvom alkoholu požiar, a to tak, že v poslednej z tu nachádzajúcich sa drevených záhradných chatiek vylomil vstupné dvere v oblasti zámku a následne v tejto záhradnej chatke založil požiar tým spôsobom, že prinesený zapalovač držal pri drevenom obklade, až kým drevo nezačalo horieť, pričom došlo k úplnému vyhoreniu chatky, čím takto spôsobil T. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. X, K. K., škodu na vnútornom zariadení vo výške 50,- € a škodu na objekte vo výške 1.652,69,- €, teda celkovú škodu poškodením vo výške 1.702,69,- €,

7/ v presne neustálenom čase vo večerných hodinách dňa 11.11.2009 do 04.30 hod. dňa 12.11.2009 v záhradkárskej osade nad ul. E., v Banskej Bystrici založil požiar záhradnej chatky tým spôsobom, že nájdenu kovovou tyčou vypáčil vchodové dvere na záhradnej chatke popisného čísla XXXXX, následne vošiel do vnútra, kde na podlahu a steny povylieval prinesený alkohol a tento zapálil doneseným zapalovačom, následným požiarom došlo k zničeniu celej chatky, čím Q. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XX, K. K., vznikla škoda na vnútornom zariadení vo výške 365,- € a škoda na objekte vo výške 9.495,39,- €, teda celková škoda poškodením vo výške 9.860,39,- €,

8/ v presne nezistenom čase vo večerných hodinách dňa 11.11.2009 do 05.20 hod. dňa 12.11.2009 v Banskej Bystrici, na ul. B., pod vplyvom alkoholu založil požiar garáže s popisným číslom XXX tak, že prinesenou kovovou tyčou vylomil garážové dvere, a následne prineseným alkoholom polial skelet havarovaného vozidla zn. Renault, čím došlo k požiaru uvedenej garáže, a taktiež týmto požiarom boli poškodené veci, ktoré tam boli odložené, a to 4 ks zimných pneumatík zn. Matador, 4 ks zimných pneumatík zn. Matador s plechovými diskami, 1 ks elektrickej vŕtačky neznámej značky, typu a

výrobného čísla, 1 ks rozbrusovačky neznámej značky, typu a výrobného čísla, 1 ks teplovzdušnej pištole neznámej značky, typu a výrobného čísla, 1 ks skeletu havarovaného vozidla zn. Renault, 2 ks komplet náhradných dverí od OMV zn. P. a rôznych súčiastok a náhradných dielov, čím M.F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. C.. G.. X, K. K., vznikla škoda na vnútornom zariadení vo výške 378,- € a škoda na objekte vo výške 1.363,47,- €, teda celková škoda poškodením vo výške 1.741,47,- €,

9/ v čase okolo 07.00 hod. dňa 13.11.2009 v chatovej oblasti na A. ulici v Banskej Bystrici „O.“, založil požiar záhradnej chatky tým spôsobom, že nájdenou kovovou tyčou vypáčil dvere na uvedenej chatke, následne v chatke nahádzal na kopu papiere a tieto podpálil, čím došlo k požiaru chatky, následkom čoho vznikla majiteľovi chatky M. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W.. X, K. K., škoda na objekte vo výške 6.240,99,- €, čo predstavuje aj celkovú škodu poškodením,

10/ v čase okolo 13.30 hod. dňa 16.11.2009, v katastri obce A., okres Banská Bystrica, založil požiar rekreačnej chatky s popisným číslom XX, a to tak, že nájdenou kovovou tyčou vypáčil dvere, následne vošiel do chatky, kde na kopu nahádzal handry a papiere, ktoré následne podpálil, čím spôsobil požiar rekreačnej chatky, a týmto svojim konaním spôsobil pre jej majiteľa V. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M.. X, A.F., škodu na vnútornom zariadení vo výške 627,- € a škodu na objekte vo výške 1.196,10,- €, teda celkovú škodu vo výške 1.823,10,- €,

čím takto svojim konaním spôsobil celkovú škodu poškodením vo výške 51.986,14,- €.

Za to bol obvinený B. A. odsúdený podľa § 245 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Na výkon uloženého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, ods. 4, § 74 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obvinenému ochranné protitoxikomaničné liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenému povinnosť nahradiť škodu poškodeným: obci O., okres Banská Bystrica vo výške 3.435,93,- €, JUDr. O. I. vo výške 13.018,85,- €, M. V. vo výške 3.365,87,- €, N. Z. vo výške 236,26,- €, Z. C. vo výške 10.560,59,- €, T. K. vo výške 1.702,69,- €, Q. C. vo výške 9.830,39,- €, M.F. vo výške 1.741,47,- €, Ing. M. Y. vo výške 6.240,99,- € a V. K. vo výške 1.823,10,- €, so zvyškom nárokov na náhradu škody boli títo poškodení podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázaní na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený B. A. odvolanie ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 797), ktoré odôvodnil osobitným podaním prostredníctvom svojho obhajcu. V dôvodoch odvolania namietal, že uvedené skutky nespáchal a v priebehu konania nebol produkován žiadny dôkaz, ktorý by ho usvedčoval. Namietal, že orgány činné v trestnom konaní vôbec nepreverovali a dôsledne nezisťovali príčiny požiarov. Uspokojili sa iba „s jeho priznaním“. Jeho údajné priznanie vôbec nepreverovali, pričom jeho priznanie nezbavuje tieto orgány povinnosti preskúmať všetky okolnosti prípadu. V jeho prípade mali použiť zásadu „in dubio pro reo“, a preto navrhol rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na základe včas podaného odvolania rozhodoval vo veci Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý na verejnom zasadnutí 9. októbra 2012 uznesením sp. zn. 5 To 30/2012 podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného B. A. zamietol.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 9. októbra 2012, kedy vo veci rozhodol krajský súd, pričom obvinený B. A. uložený trest odňatia slobody od 22. októbra 2012 vykonáva, t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová.

Odpis druhostupňového rozhodnutia obvinený B. A. prevzal 25. januára 2013, jeho obhajca 28. januára 2013, prokurátor 24. januára 2013 a rozhodnutie prevzali i poškodení.

Okresný súd Banská Bystrica 2. júna 2015 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného B. A., ktoré podal prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Petra Múkera. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 13. marca 2015 (č.l. 881 - 883) a smeruje proti vyššie citovanému rozhodnutiu krajského súdu.

V písomných dôvodoch svojho dovolania uviedol, že dovolanie podáva z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/, g/, i/, j/ Tr. por.

Vo vzťahu k uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. obvinený uviedol, že v čase zadržania a vznesenia obvinenia bol duševne chorý, pod vplyvom alkoholu, liekov a pervitínu, ktorú skutočnosť využili policajti a vyviezli ho služobným vozidlom k obci M. a pod hrozbou psychického a fyzického násilia ho prinútili prikyvovať k jednotlivým skutkom, ako a kde sa stali. Neumožnili mu zvoliť si obhajcu a vôbec ho nepoučili o jeho právach. Vzhľadom na svoj zdravotný stav vôbec nechápal zmysel trestného konania, preto mal príslušný policajt zabezpečiť účasť obhajcu už pred vznesením obvinenia.

Čo sa týka ostatných dovolacích dôvodov, obvinený bližšie nekonkretizoval v čom videl naplnenie uplatnených dovolacích dôvodov. Iba všeobecne znovu poukazoval na porušenie svojich práv v procesnom postavení zadržaného a následne obvineného, nakoľko mu nebolo umožnené zvoliť si obhajcu. Jeho výpovede k jednotlivým skutkom sú v rozpore so správami HaZZ a postupmi, ktoré majú preukázať, ako k požiarom dochádzalo. V tejto súvislosti poukazoval na skutočnosť, že nebola vypočutá svedkyňa J. Z., ktorá by potvrdila, že v čase požiarov bol u nej doma, a preto nemohol páchať trestnú činnosť. Pri ukladaní trestu a ochranného opatrenia vytýkal súdom, že neprihliadli ku všetkým okolnostiam, najmä na okolnosť, že je duševne chorý, pričom sa lieči od roku 2002, preto trest považuje za neprimerane prísny a ochranné liečenie malo byť uložené iba v ambulantnej forme.

V závere svojho mimoriadneho opravného prostriedku navrhol, aby dovolací súd vyslovil rozsudkom, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo 14. februára 2012 sp. zn. 2 T 37/2010 a naň nadväzujúcim uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 9. októbra 2012 sp. zn. 5 To 30/2012 bol porušený zákon v ustanoveniach § 371 ods. 1 písm. c/, g/, i/, j/ Tr. por. v jeho neprospech. Obe rozhodnutia navrhol zrušiť v celom rozsahu a prikázať prvostupňovému súdu, aby vec znova prerokoval a rozhodol.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté, s upozornením, že sa môžu v lehote, ktorú im určil k dovolaniu obvineného vyjadriť. Uvedenú možnosť využili prokurátorka i poškodený T. K.. Ostatní poškodení túto možnosť nevyužili.

Prokurátorka vo svojom vyjadrení z 24. marca 2015 (č.l. 888) uviedla, že dovolacie dôvody, ktoré obvinený uplatnil nie sú dané, a preto navrhla dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Poškodený T. K. vo svojom vyjadrení z 30. marca 2015 (č.l. 890) reagoval na argumentáciu obvineného s tým, že jeho tvrdenia sú nepravdivé a zavádzajúce.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie podal obvinený v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. prostredníctvom obhajcu. Zároveň však zistil, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je

zrejme, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky opakovane pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejme, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších (mimoriadnych) procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por. Úlohou dovolacieho súdu je následne posúdiť, či námietky dovolateľov obsahovo naplňajú niektorý z nimi uplatnených dovolacích dôvodov.

Nakoľko dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená, predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podať dovolanie, vrátane dovolacích dôvodov, sú preto striktne obmedzené, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštitúcia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie. Dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až g/ Tr. por. nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti (§ 371 ods. 4 veta prvá Tr. por.). Dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Obvinený B. A. ako prvý dovolací dôvod uplatnil dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Právo na obhajobu každého, proti komu sa vedie trestné stíhanie, je v Trestnom poriadku upravené v ustanovení § 2 ods. 9 Tr. por. Vyjadruje jeden z právnych princípov, na ktorých je vybudované trestné konanie, a jeho zmyslom je zabezpečiť úplnú ochranu zákonných záujmov osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, ako aj prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu a správneho rozhodnutiu. Toto právo primárne zahŕňa právo na osobnú obhajobu (§ 34 ods. 1 Tr. por.), právo nechať sa obhajovať obhajcom (§ 34 ods. 1, § 36 Tr. por.), ako aj právo na povinnú obhajobu (§ 37, § 38 Tr. por.). Jednotlivé zložky práva na obhajobu v širšom zmysle sú upravené v ďalších ustanoveniach Trestného poriadku.

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je len zásadné porušenie práva na obhajobu. Takýmto zásadným porušením by bolo najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe podľa § 37 Tr. por., ktoré by mohlo mať konkrétny vplyv na vykonanie jednotlivých úkonov trestného konania smerujúcich k vydaniu rozhodnutí procesnej povahy (napr. rozhodnutie o obmedzení osobnej slobody) alebo meritórneho rozhodnutia. Dôležité sú teda aj konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne, ako aj vo vzájomných súvislostiach.

Dovolací súd po preštudovaní spisového materiálu v konkrétnej veci dospel k záveru, že súdy nižšieho stupňa ako aj ostatné orgány činné v trestnom konaní postupovali pri vykonávaní úkonov v súlade s Trestným poriadkom. Tvrdenie obvineného, že orgány činné v trestnom konaní ho po zadržaní riadne nepoučili o jeho právach, najmä o možnosti zvoliť si obhajcu, je nepravdivé. Zo zápisnice o jeho výsluchu pred vyšetrovateľom (č.l. 48 -52) vyplýva, že pred výsluchom bol riadne podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku poučený o svojich právach, aj o práve na zvolenie si obhajcu. Poučeniu, ako vyplýva zo zápisnice porozumel, vzal ho na vedomie a každú stranu zápisnice vlastnoručne podpísal. Z obsahu jeho výpovede nevyplýva, že by vypovedal pod nátlakom. O žiadnom nátlaku respektíve o porušení jeho práv nevypovedal ani pri následnom výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie (č.l. 24 - 25), ktorý ho na základe návrhu prokurátora vzal do väzby. Aj tu prehlásil, že si obhajcu nevolí a požiadal súd o ustanovenie obhajcu, čo sudca pre prípravné konanie aj vykonal.

Vzhľadom k zistenému dospel dovolací súd k záveru, že námietky obvineného pokiaľ ide o porušenie práva na obhajobu nemožno akceptovať a jeho námietky nie sú spôsobilé naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Obvinený ako ďalší dovolací dôvod uplatnil ustanovenie § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., podľa ktorého možno dovolanie podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Vo všeobecnej rovine k tomuto dovolaciemu dôvodu považuje dovolací súd za nutné uviesť, že uvedený dôvod sa vzťahuje k najdôležitejšej fáze trestného konania - k dokazovaniu. Dokazovanie prebieha v štyroch etapách, začína vyhľadávaním, nasleduje etapa zabezpečovania dôkazov, potom ich vykonávanie a na záver etapa hodnotenia dôkazov. Za dôkaz pritom môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona.

Dôvod dovolania podľa citovaného ustanovenia sa vzťahuje predovšetkým k tretej etape dokazovania, t.j. k vykonávaniu dôkazov súdom. Prirodzene zahŕňa aj predchádzajúce dve štádiá dokazovania, pretože dôkazy zadovážené v rozpore so zákonom, nie sú v trestnom konaní použiteľné a nie je možné ich vyhodnotiť ani v prípade, keby boli na hlavnom pojednávaní súdom vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Pre naplnenie tohto dovolacieho dôvodu sa preto vyžaduje, aby sa napadnuté súdne rozhodnutie opieralo o nezákonné dôkazy.

Zároveň treba uviesť, že uvedený dovolací dôvod sa nevzťahuje na posledné štádium dokazovania - na hodnotenie dôkazov. V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Platný Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, čo sa týka miery dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Z obsahu spisového materiálu pritom vyplýva, že dôkazy v posudzovanej veci boli nielen súdom, ale aj v prípravnom konaní vykonané spôsobom, ktorý zodpovedá zákonu. Taktiež odôvodneniu súdnych rozhodnutí nemožno nič vyčítať, pretože dávajú odpoveď na všetky otázky, ktoré bolo potrebné v konkrétnom prípade riešiť. Argumentáciu obvineného vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu preto dovolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Obvinený ako ďalší dovolací dôvod uviedol ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku a na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Z dikcie citovaného ustanovenia vyplýva, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. V rámci tohto dovolacieho dôvodu možno namietať, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Nesprávnosť môže spočívať v tom, že súd použije iný právny predpis, či iné ustanovenie alebo použije správny právny predpis a jeho správne ustanovenie, avšak toto ustanovenie nesprávne vyloží.

V posudzovanom prípade obvinený uplatnil výhrady, ktorými zjavne vybočil z deklarovaného dovolacieho dôvodu. Námietskami, že súdmi ustálený skutok sa nestal a súdy postupovali v rozpore s ustanovením § 2 ods. 10, 12 Tr. por. vlastne nenamieta nesprávne právne posúdenie skutku alebo iné hmotnoprávne posúdenie, ale prejavuje nesúhlas s procesným postupom súdov pri vykonávaní a hodnotení dôkazov, na základe čoho považuje skutkové závery za nesprávne. Dovolaciemu súdu vlastne

predkladá vlastnú verziu skutkového stavu založenú na inom, pre neho priaznivom hodnotení dôkazov. Z uvedeného je zjavné, že argumenty uvedené v dovolaní obvineného nie sú spôsobilé naplniť dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože sa netýkali právneho posúdenia, ale výlučne skutkových zistení a hodnotenia dôkazov.

Napokon obvinený uplatnil aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený vytýkal súdom, že nad rámec zákona mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie v ústavnej forme, pričom postačovalo uložiť toto liečenie v ambulantnej forme. Dovolací súd pripomína, že uvedený dovolací dôvod možno úspešne uplatňovať iba v prípadoch, ak ochranné opatrenie bolo uložené, hoci neboli splnené zákonné podmienky. Výhrady voči forme tohto ochranného opatrenia dovolací dôvod nenapĺňajú. V prípade obvineného súd prvého stupňa pre uloženie tohto ochranného opatrenia vychádzal zo záverov znaleckého posudku znalkyň MUDr. Ľubice Faškovej a MUDr. Ivety Šajgalíkovej. Znaleckým dokazovaním bola u obvineného zistená závislosť od návykových látok, pričom práve znalkyne odporučili uložiť obvinenému ochranné opatrenie v ústavnej forme. Trestná činnosť obvineného súvisela s užívaním návykových látok, a preto námietky obvineného nemožno akceptovať.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu uplatnil aj výhrady voči uloženému trestu odňatia slobody, ktorý považoval za neprimerane prísny. V tejto súvislosti dovolací súd pripomína, že námietky voči uloženému trestu možno uplatňovať iba pod dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. Aj v prípade, že by obvinený uvedený dôvod vo svojom dovolaní uplatnil, nemohol by dovolací súd jeho námietky akceptovať. Uvedený dovolací dôvod sa totiž vzťahuje iba na prípady, kedy bol obvinenému uložený taký druh trestu, ktorý zákon nepripúšťa alebo mu bol uložený trest vo výmere mimo trestnej sadzby uvedenej v Trestnom zákone, čo sa v prípade obvineného nestalo.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zjavné, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanom prípade, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/, i/, j/ Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného B. A. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.